

er i allerhøjeste Grad mangelfuld med Hensyn til Personellet. Forholdet er ikke alene det, at Personellet, som vi have efter den nuværende Søværnslov, i og for sig er for lille, men Ordningen er til Dels ogsaa paa Grund af de forandrede Tidsforhold saaledes, at vi slet ikke kunne faa Kadrene fyldte, saaledes at det i mange Henseender er overmaade galt fat — jeg skal ikke her staa og udbrede mig over, hvor galt det er fat. Naar man nu staa saaledes, at man skal bringe Ofre paa Marineministeriets Budget, for at faa et bedre Personel, er der ingen anden Udvej end at bringe disse Ofre paa Materiellet. Naturligvis er det i og for sig ogsaa uheldigt, at man ikke anvender saa meget paa Materiellet, som det er ønskeligt for at faa en fuldkommen god Vedligeholdelse, men jeg gentager, at man har set før i Tiden, at en Marine med et godt Personel har klaret sig med et mindre godt Materiel, men jeg tror aldrig, at et slet Personel har faaet noget ud af den dejligst udhalede Flaade. Jeg mener derfor, at det, som jeg gjorde, var fuldstændig rigtigt. Jeg kunde ikke vente, at man vilde indrette det saaledes, at man tog imod den Nedsættelse, med Hensyn til hvilken jeg sagde, at hvad der saa blev tilbage til Vedligeholdelse, vilde være ganske overordentlig knapt, og at man saa samtidig lod være at give en Personelforøgelse. Det havde jeg ikke ventet, og hvis Forholdene ikke havde været, som de nu ere, vilde jeg naturligvis aldrig være gaaet med til at foreslaa det høje Ting at vedtage det. Aldrig vil jeg vedblive at være Marineminister under de nuværende Forhold.

Madsen-Mygdal: Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa at give noget Tilsvær paa, hvad vi have hørt fra det ærede 5te kongevalgte Medlem (Carstensen) og nu nys den højtærede Marineminister, saa meget mere som der ikke foreligger noget Ændringsforslag til det foreliggende Forslag. Jeg mener, at de Spørgsmaal, som fra det ærede kongevalgte Medlem og den højtærede Minister ere dragne frem, ere tilstrækkelig drøftede i det andet Ting, enhver, der har fulgt med Forhandlingerne der vil nok være i Stand til at danne sig en Mening om den Sag. Jeg finder det, som sagt, fuldstændig ørkesløst at komme iud paa en Drøftelse af disse Ting her, fordi der ikke foreligger noget som helst Ændringsforslag; havde der foreligget et bestemt Ændringsforslag, var Sagen en ganske anden,

saa vilde jeg have været nødt til at tage Forhandlingerne op. Der er dog en enkelt Bemærkning, som jeg vil gøre over for det ærede 5te kongevalgte Medlem, Naar han vilde rette Bebrejdelse mod den daværende Rigsdag, Folkestemningen o. s. v., i Anledning af Dannevirkestillingen og det uheldige Udfald af Forholdene den Gang, saa befinder det ærede Medlem sig i en stor Misforstaaelse, thi Rigsdagen havde jo ikke det allerfjerneste med den Ting at gøre. Dannevirkestillingen og vore Forsvarsforhold i det hele taget laa jo hos en helt anden Forsamling, nemlig dette 80-Mands Raad, som var dannet efter Fællesforfatningen af 2den November 1855, dette 80-Mands Raad, hvor den almindelige Valgret, i alt Fald direkte, var fuldstændig udelukket, saa det er ikke værd at drage hverken Rigsdagen eller den almindelige Folkestemning til Ansvar for mulige Mangler o. s. v. ved Dannevirkestillingen.

Naar jeg har udtalt mig saaledes over for det ærede 5te kongevalgte Medlem, maa jeg sige noget lignende over for det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann). Lige saa lidt som jeg har fundet Anledning til at komme ind paa en Drøftelse af de Forhold, der blev omtalte angaaende Marinen, lige saa lidt finder jeg Anledning til at komme ind paa en Drøftelse af Krigsministerens Budget; jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad jeg har udtalt ved første Behandling og til de Forhandlinger, der have været førte paa Rigsdagen om denne Sag — altsammen som Følge af, at der ikke foreligger noget som helst Ændringsforslag, hverken til det ene eller det andet Budget.

Naar jeg har forlangt Ordet, er det derfor slet ikke i Anledning af de Udtalelser, vi hidtil have hørt fra de to ærede Medlemmer og fra den højtærede Marineminister, men det er paa Grund af, at der var adskillige Spørgsmaal, jeg havde haft Lyst til at drage frem ved første Behandling, men som jeg den Gang lod ligge af Hensyn til, hvad vi hørte fra Ministerbordet og den forandrede politiske Situation. Det er heller ikke min Hensigt at komme ind paa disse Spørgsmaal i Dag, men der er et enkelt Punkt, et neutralt Punkt, kan jeg gerne sige, et aldeles upolitisk, men meget vigtigt Punkt, som jeg dog gerne vilde have Lov at drage frem, inden Finansloven endelig vedtages. Det angaar vore Aandssvageanstalter. Det er et Punkt, som har interesseret mig i høj Grad lige fra det første Aar, jeg blev Statsrevisor. Efter min Mening begaas der paa et en